

AMBULANSEN I LIDEN

Y916

Att rädda liv och annat!

Det är inte alltid man räddar livet på människor med det finns annat att rädda också!

Detta inträffade söndagen den 20/7 2003.

I Flygge höll Yvonne Uhlin på och "vea" hemma hos sin mor. Det var klyvning som pågick. Plötsligt gick något snett och Yvonne står och tittar på det som alldeles nyss var en hand i en handske. Halva handen är borta och bara tummen sitter kvar. Hon beger sig raskt till huset och ber någon ringa efter ambulans. Det blöder inte speciellt mycket och det gör inte speciellt ont, men fyra fingrar är borta. När sådant händer drar blodkär-len ihop sig varför det inte alltid blöder mycket.

Inom 10 minuter är Lidenambulansen på plats med dagens personal som är undertecknad och Kristina. Handen är inlindad i nåt tygstycke och efter kontroll får det vara så eftesom blodflödet är obefintligt. Kristina går bort till vedklyven och hämtar handsken med de fyra fingrarna i. Hon ber om en påse med is att förvarar dessa i eftersom planen är att fingrarna skall sättas tillbaka på sin plats.

Under transporten till sjukhuset undrar jag om det gör ont men denna kvinna är svårstucken och eftersom hon hävdar att det inte gör ont så får det vara tills vi kommer till Sundsvall. Väl framme på Sundsvalls Akutmottagning så konstateras snabbt att en handkirurg bör ta sig an detta fall. Sjukhuset kontaktar Umeå, men där har man semester varför valet då istället blir Malmö. Det ordnas en flygtransport med ambulansflyg och sex timmar efter olyckan ligger Yvonne på operationsbordet i Malmö. Lars Näcking heter kirurgen som skall vara en av de ledande inom sitt gebit. Han och en kollega delar upp operationen

Yvonne Uhlin.

som tar 22 timmar. Först sätts benen på plats, sedan blodkär-len och till sist senorna. Man får säga att operationen är lyckad och Yvonne får stanna en vecka i Malmö.

Efter detta så tillkommer rehabilitering och träning i Umeå var 14:e dag. Detta fortgår hela hösten men i januari återgår Yvonne till arbetet som lärare. Ett år efter olyckan när vi träffas så är hon i full gång med att måla och snickra hemma hos sin mor. Om man tittar på handen så kan man se att något hänt därför att pekfingeret var för svart sargat att få på plats men annars ser det riktigt fint ut. Styrkan i fingrarna är naturligtvis inte riktigt densamma efter olyckan men de fungerar i varje fall. Yvonne säger att hon är mycket nöjd med hela omhändertagandet och all omtanke som hela vårdkedjan visat.

Om olyckan är framme när du eller någon du känner och någon kroppsdel går förlorad, leta rätt på den och lägg den i en ispåse så finns alla chanser att man kan sätta till baks den på sin plats.

Text och foto: Tore Lövénus